

26. Kantate.KELJ FEL, AKI ALSZOL!

Efezus 5,14
Zsoltár 66,1-20

Az ébresztő szolgálat soha nem hiányozhat az Anya-szentegyházban. Példák erre az apostoli levelek, amelyek gyülekezetekhez íródtak - s nem is akármilyenekhez -, és mégis ilyen ébresztő mondatokat találunk Bennük: "Ideje már, hogy az álomból felserkenjünk." /Rm 13,11/ "Ne is aludjunk tehát, mint a többiek." /1 Thessz 5,6/ "Légy éber és erősítsd meg a többieket, akik halófélben vannak." /Apc 3,2/ Vagy itt van alapígénk, amely modern fordításban így hangzik:

"Kelj föl te álmos,
Támadj föl holtodból
És Krisztus rád ragyog."

Csak ott nem végzik az ébresztés szolgálatát, ahol már mindenki alszik. Ahol azonban csak egyetlen valaki is éber van, néha akaratlanul is felébreszti az alvókat. Hát még ha mentő-szeretetet van a szívében, és tudja, hogy most nem az alvás, nem az álmodozás ideje van, hanem a szolgáló szereteté, az Isten dicsősége munkálásának az ideje. Amikor pedig ég a ház, nem kell-e rettentéssel is kiragadni az alvókat a tűzből?!

Ezért mondja.

Azért, mert Ő tudja, látja, hogy nem vagyunk éberek, nem vagyunk a világosság fiai, életünk nem termi a világosság gyümölcseit. Ezért mondja... De ki mondja? Olyan tömondat van e helyen a Bibliánkban, amelyből hiányzik az alany. Ki mondja? Pál apostol? Nem, ő csak idézi. De honnan, kit idéz? Talán Ésa-íást, talán egy őskeresztyén himnuszt, vagy egy őskeresztyén ke-

resztelési ének első versét. De nem teszi hozzá, hogy Ésaiás mondja, vagy az ének mondja. Miért? Feledékenységből? Nem gondolom atyámfiai. Azért idézi így, mert hiszi és hirdeti, hogy az élő Isten, az Anyaszentegyház Ura, a Te Urad és Megváltód mondja.

Mindig ott van következménye az igehirdetésnek, ahol megtörténik ez a csoda: az emberi beszédben meghalljuk az élő Isten szavát. Ebben van az igehirdetés roppant felelőssége, és példa nélküli kiváltsága. Ezért nem lehet soha másként hirdetni a Krisztus evangéliumát, mint ahogyan azt Pál apostol művelte: "És én erőtlenség, félelem és nagy rettegés közt jelentem meg tiköztetek. És az én beszédem és az én prédikálásam nem emberi bölcseségnek hitető beszédiben állott, hanem léleknek és erőnek megmutatásában: Hogy a ti hitetek ne emberek bölcsességén, hanem Istennek erején nyugodjék." /1 Kor 2,3-5/ Ezt mi igen szépen tudjuk kívülről, de szorongva gondolok arra, hogy mégis nem lett-e igehirdetésünk "szép hangú és jó hegedűs", afféle "szelmeskedő ének", amelyet hallanak, de nem cselekesznek meg. Testvér, azt hirdetem néked, amit Márta Máriának: "A Mester itt van és hív téged!" /Jn 11,28/ Itt van és Ő mondja néked:

Kelj fel, aki alszol!

Talán azt mondd erre, hogy én nem alszom. Meg lehet. De két nagy ismertetőjele van az alvó embernek: 1./nem vesz tudomást a körülötte történő eseményekről; 2./ álomvilágban él.

- Kérve kérlek, hogy most itt a templom csendjében, az énektől, imádságtól megszentelt órában, Isten Ígéje világosságában vizsgálj meg az életedet: tudomást vesz-e a körülötted történő eseményekről? Egyáltalán tudod-e, mi történik körülötted? Vagy te is afféle modern Robinsonként akarsz élni, félrefonulva a világtól? Ne felejtse el édes Testvérem, hogy Megváltónk, Főpapi

imájában így imádkozott értünk: "Nem azt kérem, hogy vedd ki őket e világból, hanem hogy őrizd meg őket a gonosztól." /Jn 17,15/ A világban kell élnünk, de úgy, mint akik nem e világból valók. Azt mondja Megváltónk, hogy özönvíz előtti időben is aludtak az emberek. Ettek, ittak, házasodtak és férjhez mentek. És nem vettek észre semmit amíg el nem jött az özönvíz, és mindnyájukat elragadta. /Mt 24,37-39/ S hozzáfűzi, hogy így lesz az Ő dicsőséges eljövetele előtt is.

Azért megkérdezlek Testvér, hogy nem alszol-e? Látod-e, észrevetted-e, hogy e világ eseményei mind arról beszélnek, amivel befejeződik a Bibliánk: "Bizony hamar eljövök." /Apoc 22,20/ Tudod-e, hiszed-e és éled-e a mindennapokban, szolgálataidban, hogy olyan emberhez kell hasonlónak lennünk, akik az Ő urukat várják, hogy amikor megjön, vigyázva találjon minket. /Lk 12,36-37/ ✽

Az alvó ember másik jellemzője, hogy álomvilágban él. Nem élsz-e ilyen álomvilágban? Pl. mint az a példázatbéli gazdag ember, aki jól gazdálkodott, tervei mind sikerültek, a régit lerontotta és újat épített s végül így szólt magában: "Én lelkelem, sok javaid vannak, sok esztendőre eltéve..." /Lk 12,19/ De tudod, hogy Isten ennek az álmodozásnak véget vetett. Félelmetes megszólítás, félelmetes vég: "Bolond, ez éjjel elkérte a te lelkedet te tőled..." /Lk 12,20/

És támadj fel a halálból!

Ne légy ingerült és ne mondd, hogy ezt azután már végképpen ne akarják neked bemagyarázni, hogy te halott vagy, mert te élsz, és nem is akárhogyan. Soha nem éltél ilyen jól. Örülök néki, hidd el, az Apostollal együtt jó lélekkel mondom: "Senkinek ezüstjét, vagy aranyát, vagy ruháját nem kívántam:" /Act 20,33/

Csendben azonban megkérdezlek, hogy az élet és a halál kérdésében tudsz-e biblikusán, tudsz-e református módon gondolkodni? Ismered-e az egyszerű apostoli tanítást? /Elmondom Efezus 2,1-10 tartalmát./ Vagy hadd idézzem Kálvint. Ő így tanít: "Isten igéje nem hagy az embernek félholt életet, hanem azt tanítja, hogy az üdvösség tekintetében egészen meghalt. Pál nem azt mondja, hogy félholt létünkre meggyógyultunk, hanem hogy mikor meghaltunk volna, feltámadtunk. S Krisztus világosságának bevetelére sem a félholtakat, hanem az alvókat és eltemetetteket hívja."

Támadj fel a halálból! Ennek a szónak teremtő, újjáteremtő hatalma van. Ez fel tud támasztani a halálból és lehetővé teszi a lehetetlent. Ha Jézus Krisztus szólít meg téged így, akkor még a sírjából is kijön a halott!

És felragyog tenéked a Krisztus.

Az eredeti szöveg e helyen rávilágításról, rásugárzásról beszél. Megkérdezlek Testvér: milyen Krisztusod van? Ragyogó, rád sugárzó; vagy elhomályosodott, beporosodott, bebalzsamozott, amolyan "míemlék Krisztusod"? Felelj reá csendben Isten színe előtt, önmagadban.

Akit szeretünk, arról feltétlen megemlékezünk, beszélünk. Mennyit tud beszélni egy édesanya kedves gyermekéről! Tudsz-e beszélni Jézus Krisztus szépségéről, tanításának csodálatos voltáról, végéremehetetlen gazdagságáról, keresztfájáról és feltámadásáról, értünk való esedezéséről és visszajöveteléről?! Mert el ne feledd, "ahogy a halott nem ad ki egy hangot sem többé, a lelki halottól sem hallasz bizonyágtételt a Megváltóról. A lelki halottak mindig némák. Nincs mondanivalójuk. Egész kegyességük csak holt szokásokból, formális cselekedetekből áll." /Eichhorn/ - Halljuk újra az alapigét: Serkenj fel. Amen.